

Onades de tendresa

Dll, 24/07/2017 per Jordi López Camps

[Vita Moleskine](#)

Diu Joan Sales a *Incerta glòria: "la vida és bonica"*. Quanta veritat. L'apreciació de l'escriptor d'una de les millors novel·les de la literatura catalana queda immediatament justificada. En primer lloc, la vida és bonica perquè hi ha moltes bones obres a fer. Cert. Hauríem de viure dues vides o més, per fer totes aquestes bones obres. Però com que només en tenim una, l'hem d'aprofitar per deixar passar l'oportunitat de fer les bones obres que ens toquen fer. Perquè, ben segur, que cada persona tenim assignades les bones obres que hem de fer. El bon Déu, de la mateixa manera que té clar el nombre d'estels que hi ha i els compte un a un, segur que té anotat les bones obres que cadascú ha de fer al llarg de la vida. Després, cada individu farà el que vulgui en honor a la llibertat que el mateix Déu li ha donat.

Les bones obres poden començar per un mateix, com diu Joan Sales. Per estimar els altres, primer ens cal estimar-nos a nosaltres mateixos. Tothom té "*nafres per posar-hi bàlsam, amics desgraciats a qui tornar la felicitat perduda*". Només ho hem de descobrir. Cal sortir d'un mateix i mirar al voltant per adonar-nos de quines són aquestes persones que esperen la nostra tendresa. Onades de tendresa. ¿Qui fa un lleig a un gest amable, a una carícia oportuna, a un silenci acompanyant? Cada persona podem esdevenir protagonistes de la tendresa humana. Tothom pot fer obres benefactores cada dia. No endurim els nostres cors. La capacitat de fer el bé és immensa. Com també la capacitat de fer el contrari. Només ens cal tenir uns bons criteris morals per discernir el bé del mal. Al final, tot queda reduït a un bon exercici de la nostre llibertat. Però no podem defugir d'aquesta responsabilitat. Fent el bé les persones poden ser felices i estar en pau amb elles mateixes.